

Mistrovství Čech mládeže 2023

Mistrovství Čech je pravidelnou ukázkou toho, na kolik se vyplatilo sbírání bodů na trénincích v průběhu roku. V období podzimních prázdnin se totiž každoročně sjíždí mladí šachisté z různých koutů Čech, aby předvedli co nejlepší šachový výkon, užili si nerušené chvíle v romantickém prostředí hor a reprezentovali co možná nejdůsledněji svůj oddíl.

Po přečtení prvních vět je asi všem jasné, že Kobylisy do Harrachova přijely s trochu jinou představou o ideálním týdnu, a protože Kilián pomalu, ale jistě, stárne a o psaní článků už nejví zájem, necháme ho užívat si zaslouženého odpočinku a průběh turnaje shrneme sami.

Sedm statečných

Pro začátek bychom si asi měli představit členy letošní kobylisko-dukelsko-hošťálkovské delegace. Ta se samozřejmě skládala z toho nejlepšího, co jmenované kluby mohou nabídnout. A pěkně popořadě jimi jsou:

Kídža (aka Kilián Slovák): Trenér, kapitán, abstinents a vášnivý lovec žen a pokémonů v jednom, který se nebojí úmorných příprav ani složitých rozborů a který vám nikdy nezapomene vyčíst, že jste pozici král proti králi netahali na výhru.

Android (aka Filip Andrie): Na oko klidný chlapec, co se občas stydí za nápady svých hloupých kamarádů, a který svým účesem i výkony připomíná Hanse Niemanna.

Maxoun (aka Max Hozda): Vážený host z Dukly, který se sice cítí jako Kobylisák, na druhou stranu ovšem vyhrožuje svým přestupem do Říčan, pokud si ho nebudeme vážit.

Tony (aka Antonín Sadil): Nevyrovnaný autor článku, který jako jediný z účastníků pobytu nikdy nehrál Clash Royale.

Domča (aka Dominik Švadlenka): Starší a klidnější ze dvou bratrů, který v koncovkách rozkrájí všechno, co dýchá a má ELO v rozpětí 0-3000.

Miša (aka Michal Švadlenka): Nejmladší člen Kobylis, který je ovšem plně naučen tomu, jak v Kobylisích přežít, a roztomilý je tedy pouze na první pohled.

Alex (aka Alexander Bubela): Nejnovější člen Kobylis, který by se bez problémů uživil jako překladatel a který převzal žezlo od Domči v sypání soli a pepře do pití okolo sedících chudáků.

Cestování s Kiliánem

Doprava kamkoliv s Kiliánem je zárukou problémů. K tomuto závěru jsem došel poté, co jsem si přečetl snad jakýkoliv z jeho článků, a ani tento rok se nic nezměnilo, neboť nám ještě v Praze auto zahlásilo, že trpí nedostatkem oleje, a proto jsme si již na Střížkově museli dát neplánovanou zastávku. A aby toho nebylo málo, tak při zběsilém výstupu z auta a běhu na záchod kamsi do lesů položil svůj špinavý batoh na sedačku, čímž zařídil mému otci zábavný program na celé následující dopoledne. (Ač by se mohlo zdát, že se tím jejich vztah ochladí, tak se nakonec tato krize přešla a Kiliánovi byl poslední den na znamení míru darován čistých povlaků.)

Po příjezdu na hotel šlo již všechno normálně, na večeri jsme ovšem došli k nepříjemnému zjištění, totiž, že neteče horká čokoláda. To nám sice způsobilo dočasné depky, když ale Android při návštěvě koupelny objevil, že strop se skládá z menších částí, jež lze zvednout a prozkoumávat prostor nad ním, byly rázem tytam. Nezbyvalo tedy než oběhnout ostatní pokoje, zkontrolovat prostor nad nimi a poté se dát na kutě, neboť nás další den čekalo důležité první kolo.

Šachové radosti a starosti

Ačkoliv loni hodnotil naše šachové výkony Kídža, letos už jsme velcí a šikovní kluci, a proto nezbyvá, než aby každý svůj výkon zhodnotil sám.

(Zde se očekávalo, že každý z účastníků napíše pár hezkých slov o svých výkonech. Dodnes se k tomu však nikdo neodhodlal – pozn. red.)

Historky z podsvětí

Předpokládám, že jestli je něco zábavnějšího než přechíst si, kdo koho porazil v šachu, tak je to to, kdo co rozbil, kdo kde udělal ostudu či kdo se s kým vyspal. A protože tato výprava se za celý pobyt alkoholu či ženy ani nedotkla, představíme si zde hlavně naše zábavné společné zážitky, které ale budou nakonec ty, co každému z nás utkví v paměti nejvíce.

Pojď si to rozdat!

Jedním z nejlepších nápadů za uplynulý týden bylo bezpochyby založení společné whatsappové skupiny, kde se projevoval hlavně Míša. Za prvních pár minut existence jsme tak byli všichni zahlceni fotkami Kiliánových nohou a mého obličje v různých podobách. Když tam tedy přišla zpráva, že ve 22:27 si to rozdáme na chodbě, nejspíš to většina členů přehlédla. Já se ovšem připravil i na to že by to Míša mohl myslet vážně, a ve 22:27 jsem vybaven šachovnicí čekal na chodbě. A světe div se, Míša se objevil, což vyústilo v šachový zápas, který se opakoval i v následujících dnech pokaždé na stejném místě ve stejný čas. Samozřejmě se to neobešlo bez kontaktu s ostatními hosty hotelu, kteří na nás dělaly podivné pohledy, jeden z nich, konkrétně Marek Garabik, dokonce prohlásil: „Vole proč ty šachy rozebíráte tady?! Nechcete si je příště rozebírat ještě třeba ve výtahu?!“

Šachy na chodbě

Rozbor ve výtahu

Snad jste si nemysleli, že to, co prohlásil Garabik, jsem zahrnul jen tak. Samozřejmě, že jsme se této myšlenky chytli, a ihned další den jsme se ji vydali zrealizovat. A využili jsme na to Kiliánovy magnetické šachy a Alexovu partii. Ačkoliv jsme se snažili přimět všechny členy oddílu, Android s Kiliánem prohlásili, že by se strašně styděli, a raději zůstali na pokoji. Nakonec se to ovšem neukázalo jako tak špatný nápad, neboť spolucestující ve výtahu náš rozbor i celkem zajímal, a dokonce nastoupil i sám Garabik a s rozbořem nám pomohl. Jedním dechem nutno dodat, že jeho kamarádi už byli trochu speciálnější a tak jsme se museli popasovat s tím, že výtah odmítl dovřít dveře a začal nehezky pískat, i se šlohnutím magnetických šachů a nahánění zloděje po hotelu. Nakonec se ale všechny krize zažehnaly, partie byla rozebrána a my si tak mohli tento důležitý úkol odškrtnout jako splněný.

Rozbor ve výtahu

Coca-Cola gambit

Přemýšleli jste někdy, jaké je nejbizarnější šachové zahájení? My (hlavně tedy Android a Max) ano. Je to gambit pojmenovaný po oblíbeném nápoji, který začíná tahy 1. g4 – g5 2. f4 a který evidentně nemá rozvinutou žádnou teorii. A to je chyba a my se ji rozhodli napravit. Dopadlo to tedy tak, že každý den se minimálně půl hodina trávila nad hledáním pokračování v Coca-Cola gambitu, a došli jsme i k překvapivým závěrům, např. že ačkoliv pozici počítač hodnotí jako -2, černý nesmí hrát logicky vypadající tahy, jinak prohraje, což jsme si vyzkoušeli na ostatních, kteří teorii neznali. I proto se pro nelogicky vypadající tahy, které jsou ale ve skutečnosti geniální, vžil název "Colový tah". A pokud byste se snad chtěli Coca-Cola gambit naučit, máte štěstí! Naše poznatky jsem totiž shrnul do studie, která se skrývá pod tímto odkazem: <https://lichess.org/study/KpDs2TPG>

Fotbááááál!

Ačkoliv přinutit Kiliána jít hrát fotbal byl občas náročný úkol, povedlo se to celkem třikrát. A proto jsme si mohli dát tři nervy drásající zápasy, které by jistě trumflý českou repre. Mnohem zajímavější byly ale bezpochyby cesty s míčem na hřiště a ze hřiště. Jednou jsme hráli nahoře na Čertově hoře, a nenapadlo nás nic lepšího než míč kopnout dolů po svahu, což samozřejmě vyústilo v jeho hledání kdesi pod sjezdovkou, podruhé jsme šli na regulérní hřiště, ke kterému vede cesta, na níž se nachází svah, pod kterým je most přes potok a já se pro účel pobavení

skupiny rozhodl míč z tohoto svahu kopnout. Jak to dopadlo si každý může domyslet sám, napovím jen to, že Kilián se toho dne neplánovaně brodil v potoce.

Nejlepší whatsappová skupina

Kilián je vzor, zdar!

A když už jsem zmínil Kiliánovo hrdinství, věřili byste tomu, že někoho jako on nevzali na MČ jako oficiálního trenéra? Odůvodnili to prý jednak tím, že má nízkou trenérskou třídu (což se dá pochopit, neboť stejnou třídu mám i já), ale hlavně tím, že není dobrým vzorem pro děti. A to už se dá pochopit jen stěží, neboť každý, koho Kilián kdy trénoval, by vám řekl, jak inspirativní to pro něj bylo. Například my se nechali inspirovat jeho každodenními návštěvami baru a chodili za ním na noční procházky, které spočívaly v příchodu k baru a mávání na Kiliána s očekáváním zamávání zpět. A rozhodně by se jím dalo inspirovat i ve vyhrávání blitzáku, a např. takový Max se jím inspiroval, když stejně jako Kilián v blitzáku prohrál v turnaji s Michalem Steinem. Zkrátka a jednoduše: Kilián je inspirativní.

Hudba závěrem

Rád bych zmínil hudbu, kterou jsme si rádi broukali, totiž píseň FB pedofil (https://youtu.be/cjk50H2ldEs?si=hL8eXi4zM_MbUUiI), raději se neptejte, proč.

P.S. Hozda má drozda.

A.S.